

Projekt

z dnia 14 października 2024 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W KLECZEWIE**

z dnia 7 października 2024 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Centrum Usług Wspólnych w Kleczewie wraz z członkami komisji przetargowej przy wyborze oferty w postępowaniu na „Dowóz i odwóz uczniów do szkół na terenie Gminy Kleczew w roku szkolnym 2024/2025 na podstawie biletów” oraz „Wykonanie usługi w zakresie dowozów i odwozów uczniów niepełnosprawnych z terenu Gminy Kleczew do placówek oświatowych w roku szkolnym 2024/2025”

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2024 r. poz. 1465), w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572), uchwala się, co następuje:

§ 1. Rada Miejska w Kleczewie skargę z dnia 8 sierpnia 2024 r. (data wpływu 9 sierpnia 2024 r.) na działalność Dyrektora Centrum Usług Wspólnych w Kleczewie wraz z członkami komisji przetargowej uznaje za bezzasadną.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne uznania skargi za bezzasadną, zawarte jest w zawiadomieniu o sposobie załatwienia skargi, które stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy i Miasta Kleczew, zobowiązując go do powiadomienia skarżącego, o sposobie załatwienia skargi poprzez przesłanie odpisu niniejszej uchwały wraz z załącznikiem.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do uchwały Nr

Rady Miejskiej w Kleczewie

z dnia 7 października 2024 r.

Zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi

Na podstawie art. 238 § 1 w zw. z art. 229 pkt 3 ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572.) - dalej KPA zawiadamiam, że skarga wniesiona na działalność Dyrektora Centrum Usług Wspólnych w Kleczewie p. Elżbietę Rażną wraz z członkami komisji przetargowej przy wyborze oferty w postępowaniu na „Dowóz i odwóz uczniów do szkół na terenie Gminy Kleczew w roku szkolnym 2024/2025 na podstawie biletów” oraz „Wykonanie usługi w zakresie dowozów i odwozów uczniów niepełnosprawnych z terenu Gminy Kleczew do placówek oświatowych w roku szkolnym 2024/2025” została uznana za bezzasadną.

Uzasadnienie

W dniu 9 sierpnia 2024 r. do Rady Miejskiej w Kleczewie wpłynęła skarga na działalność Dyrektora Centrum Usług Wspólnych w Kleczewie p. Elżbietę Rażną wraz z członkami komisji przetargowej przy wyborze oferty w postępowaniu na „Dowóz i odwóz uczniów do szkół na terenie Gminy Kleczew w roku szkolnym 2024/2025 na podstawie biletów” oraz „Wykonanie usługi w zakresie dowozów i odwozów uczniów niepełnosprawnych z terenu Gminy Kleczew do placówek oświatowych w roku szkolnym 2024/2025”.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy kodeks postępowania administracyjnego, Przewodnicząca Rady Miejskiej w Kleczewie przedmiotową skargę przekazała do rozpatrzenia przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Kleczewie. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Kleczewie dokonała oceny stanu faktycznego i prawnego skargi.

Skarżący zarzuca komisji konkursowej błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za pewnik w rozstrzygnięciu konkursu polegający na tym, że

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupcy właściciel firmy, która wygrała konkurs został uznany winnym za przestępstwo z art. 297 § 1 kk.,
- firma, która wygrała konkurs nadal w innych gminach przedstawia do konkursu te same pojazdy, o tych samych numerach rejestracyjnych, co jest niezgodne z prawem do zamówień publicznych,
- przedmiotowa firma wygrywając konkurs jest droższa cenowo na wykonanie tych zadań od 70.000 zł do 150.000 zł
- pojawiające się błędy w wyliczeniu punktacji, co skutkowało unieważnieniem konkursu i ponowne badanie ofert, tak aby w nowym rozdaniu wszystkie dokumenty złożone przez tą firmę były uzupełnione i poprawione,
- błędnie odczytano i nie sprawdzono liczby miejsc siedzących w pojazdach przedmiotowej firmy, bowiem pojazd zgłoszony do konkursu Temsa na dzień 9 lipca 2024 r. nie posiadał miejsc siedzących co było warunkiem przystąpienia do konkursu”,
- do przewozu osób niepełnosprawnych został podstawiony samochód osobowy marki Volvo bez wymaganego wpisu w dowodzie rejestracyjnym jako pojazd przeznaczony do przewozu osób niepełnosprawnych,
- wskazany pojazd na dzień 12 czerwca 2024 r. nie posiadał licencji bowiem została ona uzupełniona w dniu 9 lipca 2024 r.,
- nie przedstawiono dokumentów potwierdzających umowy leasingu, z której wynikałoby iż przedmiotowa firma nie jest użytkownikiem tego pojazdu”.

W toku dalszych czynności zwrócono się do Dyrektora Centrum Usług Wspólnych w Kleczewie celem ustosunkowywania się do okoliczności podniesionych w przedmiotowej skardze. W oparciu o odpowiedź od Dyrektora Centrum Usług Wspólnych w Kleczewie stwierdzono, że właściciel firmy, który wygrał przetarg przedłożył wraz z dokumentacją przetargową aktualne w świetle przepisów PZP (Prawo Zamówień Publicznych) zaświadczenie o niekaralności z dnia 3 czerwca 2024 r. tj. „Informacja z Krajowego

Rejestru Karnego”, który sporządzony nie wcześniej niż 6 miesięcy przed jego złożeniem. W tym miejscu zaznaczyć należy, iż Zamawiający nie ma podstaw do kwestionowania prawdziwości złożonego zaświadczenia ponieważ jest to dokument opieczetowany znakami Ministerstwa Sprawiedliwości- Punkt Informacyjny KRK w Koninie przy Sądzie Okręgowym. Ponadto załączony przez skarżącego wyrok jest nieprawomocny. Zasada domniemania niewinności to dyrektywa, w myśl której każdego uważa się za niewinnego, dopóki jego wina nie zostanie stwierdzona prawomocnym wyrokiem sądu. Tymi właśnie słowami została sformułowana w art. 42 ust. 3 Konstytucji RP z 1997 r. oraz powtórzona treścią art. 5 § 2 kpk. Zastrzeżenia skarżącego w tym punkcie byłyby zasadne w sytuacji kiedy Wykonawca przedłożyłby sfałszowany, nierzetelny lub nieaktualny dokument KRK- zaświadczenie o niekaralności. Odnosnie zarzutu dotyczącego, że firma, która wygrała konkurs dalej Wykonawca w innych gminach przedstawia do konkursów te same pojazdy. Przepisy nie przewidują zakazu przedstawienia do różnych postępowań tych samych pojazdów, a także całego potencjału osobowego i technicznego. W odniesieniu do zarzutu dotyczącego, że „Wykonawca jest droższą firmą cenowo na wykonanie tych zadań od 70.000 zł do 150.000 zł” stwierdzono, iż zgodnie z dyspozycją art. 246 ust. 1 PZP Zamawiający publiczni, o których mowa w art. 4 pkt. 1 i 2 oraz ich związki nie stosują kryterium ceny jako jedyne kryterium oceny ofert albo jako kryterium o wadze przekraczającej 60%. Zasadą jest więc stosowanie więcej niż jednego kryterium. Podkreślić należy, iż w przedmiotowym przetargu kryterium ceny miało 60 % wpływ na punktację oferty. Pozostałe 40 % przypisane było kryterium wieku pojazdów. Dyrektor CUW zaznaczył, że to kryterium ma w domyśle mobilizować wykonawców do stosowania nowego, komfortowego i możliwie sprawnego technicznie taboru. Dodał również, że wybrana oferta nie przekroczyła jednocześnie kwoty zaplanowanej w budżecie przez Zamawiającego. Dyrektor CUW podkreślił również, że wykonawcom przysługują stosowne środki ochrony prawnej, także od ogłoszenia o zamówieniach. W sytuacji gdyby Skarżący nie zgadzał się z treścią Specyfikacji Warunków Zamówienia dalej SWZ. np. zastosowanie niewłaściwych kryteriów oceny ofert powinien z nich skorzystać, czego skarżący nie uczynił.

Kolejnym zarzutem Skarżącego „pojawiające się błędy w wyliczeniu punktacji, co skutkowało unieważnieniem konkursu i ponowne badanie ofert, tak aby w nowym rozdaniu wszystkie dokumenty złożone przez tą firmę były uzupełnione i poprawione” stwierdzono, że informacja o wyborze najkorzystniejszej oferty z dnia 20 czerwca 2024 r. zawierała oczywistą omyłkę popełnioną przez Zamawiającego, który w tabeli w wierszu LP1, w kolumnie „ II Kryterium wiek pojazdów max 40 pkt, rok produkcji pojazdu”, omyłkowo- sprzecznie z ogłoszeniem o zamówieniu i SWZ dla pojazdu ozn. nr 3 wyprodukowanego w 2023 r. przypisał 6 pkt. Podczas kiedy prawidłowo powinno zostać przypisane 8 pkt., jednakże suma punktów jest taka sama tj. 32. Co nie miało wpływu na unieważnienie konkursu, a Zamawiający sprostował oczywisty błąd pisarski.

W odniesieniu do zarzutu „błędnie odczytano i nie sprawdzono liczby miejsc siedzących w pojazdach przedmiotowej firmy, bowiem pojazd zgłoszony do konkursu Temsa na dzień 9 lipca 2024 r. nie posiadał miejsc siedzących co było warunkiem przystąpienia do konkursu” stwierdzić należy, iż podczas składania ofert firma, która wygrała przetarg przedłożyła decyzję ze starostwa powiatowego w Koninie z dnia 8 maja 2024 r. o czasowej rejestracji pojazdu Temsa załączając tzw. miękki dowód rejestracyjny, w którym pozycje S1 i S2 wskazywały odpowiednio na liczby 30 miejsc siedzących i 6 miejsc stojących, jednakże termin ważności miękkiego dowodu określono na dzień 7 czerwca 2024 r. Wskazana firma również przedstawiła dowód twardy, w którym nie wykazano w poz. S1 i S2 żadnych cyfr. W związku z powyższym oraz zastrzeżeniami Skarżącego, Zamawiający wezwał wskazaną firmę do złożenia wyjaśnień i unieważnił czynność – wybór najkorzystniejszej oferty oraz ponownie zbadał ofertę. Wskazana firma przedłożyła zaświadczenie ze starostwa powiatowego w Koninie dotyczące, iż na dzień składania ofert przedmiotowy pojazd posiadał odpowiednią liczbę miejsc.

Kolejnym zarzutem Skarżącego dotyczącym „ do przewozu osób niepełnosprawnych został podstawiony samochód osobowy marki Volvo bez wymaganego wpisu w dowodzie rejestracyjnym jako pojazd przeznaczony do przewozu osób niepełnosprawnych” stwierdzono, że Zamawiający w żadnym miejscu dokumentacji przetargowej nie określał typu pojazdu jaki ma zostać przedstawiony przez oferenta. W treści dokumentacji przetargowej wyraźnie zaznaczono w kilku miejscach, iż nie przewiduje się transportu osób na wózkach inwalidzkich, o ograniczonej sprawności ruchowej. Jak podkreślił Dyrektor CUW wątpliwości Skarżącego były konfrontowane bezpośrednio z dyżurującym inspektorem GITD, który potwierdził stanowisko Zamawiającego, iż osoby bez ograniczonych możliwości ruchowych nie muszą być przewożone pojazdem przeznaczonym do transportu osób niepełnosprawnych. Wymagania dotyczą posiadania tylko stosownej licencji transportowej.

W odniesieniu do zarzutu Skarżącego „wskazany pojazd na dzień 12 czerwca 2024 r. nie posiadał licencji bowiem została ona uzupełniona w dniu 9 lipca 2024 r.” stwierdzić należy, iż oferent przedstawił wymagany dokument tj. licencję transportową, a nie posiadał natomiast na dzień składania ofert wypisu z licencji transportowej dla przedstawionego pojazdu ponieważ nie było to wymogiem Zamawiającego zgodnie z SWZ. Zamawiający w treści SWZ posługiwał się wyłącznie pojęciem „licencji transportowej” zdefiniowanej w art. 5b ustawy z dnia 6 września 2001 roku o transporcie drogowym. Natomiast przedłożone zaświadczenie w dniu 9 lipca 2024 r. jest dokumentem neutralnym dla postępowania przetargowego.

Kolejnym zarzutem Skarżącego „nie przedstawiono dokumentów potwierdzających umowy leasingu, z której wynikałoby iż przedmiotowa firma nie jest użytkownikiem tego pojazdu”. W oparciu o odpowiedź Dyrektora CUW stwierdzić należy, iż treść umów leasingowych została przedstawiona Zamawiającemu, ale nie została udostępniona Skarżącemu ponieważ właściciel firmy, która wygrała przetarg skutecznie uzasadnił zastrzeżenie tych danych jako tajemnicę przedsiębiorstwa.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż zebrany materiał jest logiczny i w żaden sposób nie potwierdza stawianych przez Skarżącego zarzutów. Zaznaczyć należy, iż Skarżący występujący w postępowaniu przetargowym jako oferent miał prawo na każdym etapie postępowania odwołać się do KIO, czego nie uczynił. Środki ochrony prawnej określone w Dziale IX Ustawy PZP przysługują wykonawcy, uczestnikowi konkursu oraz innemu podmiotowi, jeżeli ma lub miał interes w uzyskaniu zamówienia lub nagrody w konkursie oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy. Odwołanie przysługuje na czynności określone w art. 513 Ustawy PZP. Odwołanie wnosi się do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej zgodnie z art. 514 i następne Ustawy PZP tj. w formie elektronicznej lub w formie pisemnej. Termin wniesienia odwołania do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej określa art. 515 Ustawy PZP,

W związku z powyższym Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Kleczewie postanowiła, iż podniesione przez Skarżącego zarzuty są bezzasadne. Kierując się zatem zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania w rozpoznawaniu skargi, mając na względzie interes społeczny, a szczególnie interes Skarżącego oraz sprawność postępowania, wniesioną skargę na działalność Dyrektora Centrum Usług Wspólnych w Kleczewie p. Elżbietę Rażną wraz z członkami komisji przetargowej przy wyborze oferty w postępowaniu przetargowym uznać należy za **bezzasadną**.

Pouczenie

Zgodnie z art. 239 kpa, w przypadku gdy skarga w wyniku jej rozpatrzenia została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.